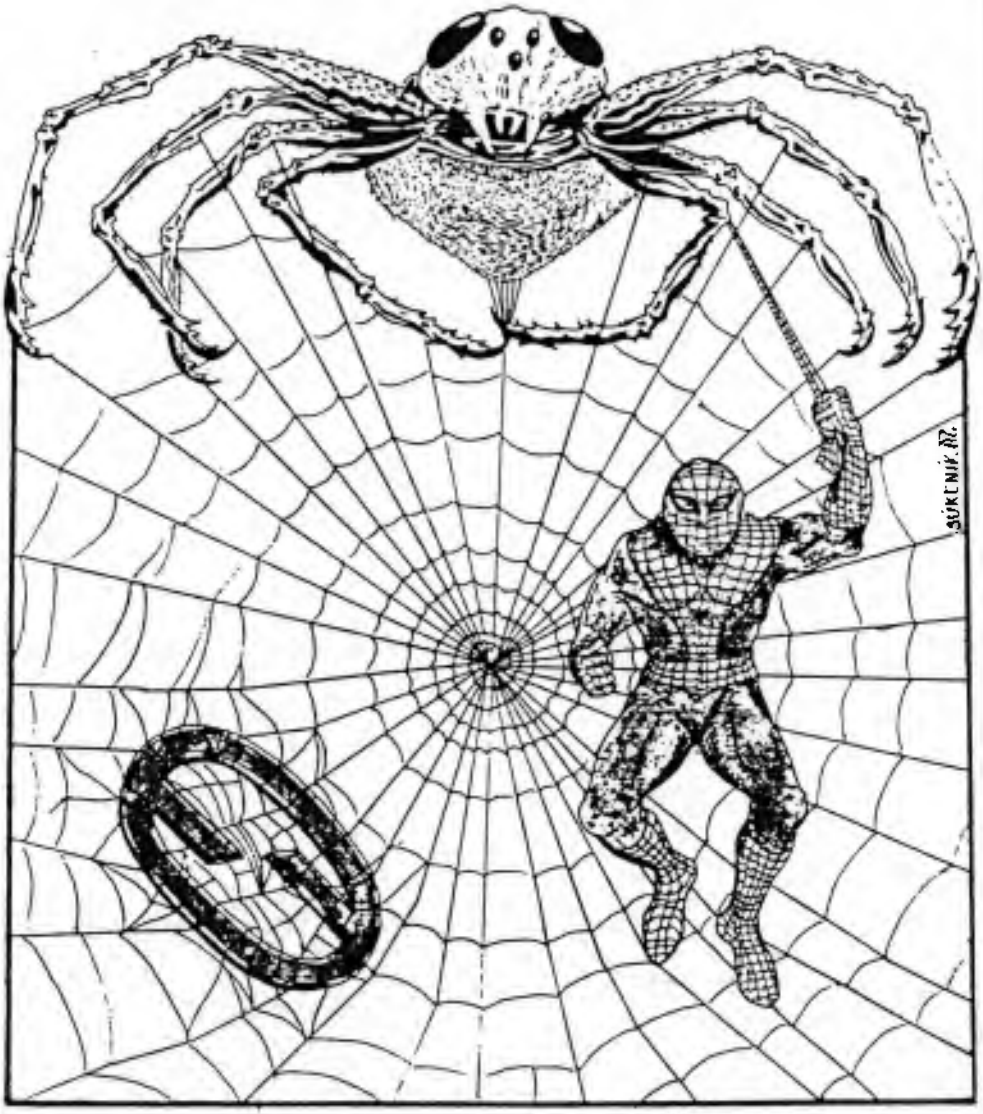
SVETELNÉ ROKY®

9

SPIDERMAN

Země vzniku: USA, 1977
Kamera: Fred Jackman
Scénář: Alvin Boretz
Režie: B.W.Swackhamer
Hudba: Johnnie Spence
Hrají: Nicholas Hammond, Donald White, Michael Pataki

Pavoučí muž se stal dalším z celé řady comicsových superhrdinů,kteří se dostali na stříbrné plátno. Fantastického úspěchu ani úrovně svého "staršího bratra" Supermana pochopitelně nedosáhl. Ale dokázal se alespoň trošku vymanit z duchaprostého zástupu obdobných hrdinů, nadaných tou či onou nadprůměrnou schopností. Takže film Spiderman poskytoval alespoň nenáročnou svěží podívanou, plnou situačního humoru a ironické nadsázky. Myslím, že není nutné všímat si děje příliš podrobně; těžiště příběhu spočívalo nikoli v myšlence, ale v použití vizuálních efektů a triků.

Peter Parker byl vcelku obyčejný student, střídavě úspěšný, střídavě smolař. Právě dokončoval jakýsi pokus v radiometrické laboratoři. Když vytahoval z komory preparát, byl myšlenkami natolik vzdálen své činnosti, že nepostřehl, že se mu nedopatřením připletl pod zářič i pavouk. Obyčejný, šedivý pavouk. Ten, vysvobozen nepozorným laborantem, zalezl pod hromádku sešitů na stole.

V té době se začaly dít podivné věci. Univerzitní profesor, věhlasný chirurg, známý prokurátor, tři vážení, vysoce postavení lidé - každý z nich vprostřed slova náhle ukončil svou řeč a nevnímaje udivené pohledy kolem sebe se cílevědomě vydal za podivně naléhavým cílem.

Peter zamyšleně uklízel laboratoř. Když bral do ruky štůsek svých sešitů, cosi ho bolestivě kouslo do ruky. Cukl sebou a udiveně sledoval prchajícího, neobvykle útočného pavouka.

Pánové se sešli u černého, luxusně vyhlížejícího vozu. S vážnými tvářemi, bez slova, jako dobře sehraný tým, nasedli dovnitř. Vůz dojel před banku. Stalo se nemožné. Profesor, soudce, lékař - tři nejbezúhonnější lidé města - provedli nejchladnokrevnější a nejbezohlednější vyloupení banky v historii. A stále měli v očích ten naprosto apatický výraz nezájmu...

Peter kráčel ulicemi. Spíš instinktem, nepochopitelnou pavoučí schopností vidět za sebe, zpozoroval auto, řítící se ulicí

přímo na něj. Ulička byla příliš úzká, vyhnout se bylo nemožné. Otočil se a prchal, co mu síly stačily. Ulice však končila vysokou hladkou betonovou zdí. Peter vytřeštěně zíral na nezadržitelně se přibližující vozidlo. Pak mu strach dodal síly: vyskočil, a po čtyřech vylezl po kolmé stěně do výše prvního patra, kde se zachytil balkonu. Teprve tam se vzpamatoval. Vyklonil se a pohlédl dolů. V místech, kde ještě před malým okamžikem stál, uviděl havarované černé auto. Čelní náraz do mohutné zdi vůz zcela zdemoloval. Tři pasažéři nejevili známky života. Peter nevěřícně pozoroval, jak do ulice vběhli dva muži, otevřeli zavazadlový prostor rozbitého auta, vyndali z něj kufřík a rychle zmizeli. Teprve pak se začali sbíhat lidé.

Peter se napřed pokoušel vysvětlit udivenému policistovi, čeho byl svědkem. Nedokázal však ani sám sobě uspokojivě vysvětlit záhadu, jak vyšplhal po hladké zdi do výšky nejméně pěti metrů. Brzy se začal stávat tak podezřelým, že se raději klidil. Všiml si přitom nápadně hezké dívky, dcery jednoho z podivného lupičského trojlístku - profesora Tylera. A také lesklého značku, který se vyjímal na klopě saka každého z těch tří...

Podivuhodné schopnosti Petrovi nedaly spát. Ale brzy zjistil, že jich může využívat nejen ve vypjatých situacích. Pomalu se smiřoval s tím, že získal pavoučí schopnosti. A učil se jich využívat. Dokázal šplhat po zdech, ignorujíc zákony gravitace. Vyrobil si i "snovací přístroj", díky jeho tenkému pevnému vláknu se dokázal brzy zručně pohybovat v prostoru. Když se blíže seznámil s půvabnou dcerou profesora Tylera, pokoušel se přijít na kloub záhadě s vyloupením banky. Odhalil tajnou zločineckou organizaci, ovládající mysl svých obětí telepaticky právě pomocí stříbřitě lesklého značku. A díky svým nadlidským schopnostem se stal vlastně jediným člověkem, který měl v souboji proti těmto gangsterům naději na úspěch. Jeho boj proti bezpráví začal.

A jak skončil? Jak jinak než vítězně. Hrdinové jeho typu přeci neprohrávají. Oč větší smolaři jsou v civilním životě, o to víc "super" jsou ve své druhé, lepší, modifikaci. Vždyť v tom přeci spočívá jejich hlavní úspěch - obyčejný slabý človíček se snáz vciťuje do svého hrdiny, a říká si : Kdybych já chtěl, stačí shodit sako a kravatu...

/ Starkneat /

Podivná znamení, podivní hosté

Země vzniku : ČSSR /ČST/, 1985
Kamera : Věra Štinglová
Scénář : Jaroslav Boček
Hudba : Jiří Václav
Masky : Nevena Thielová, Petr Hovorka
Režie : Miloš Bobek
Hrají : Dana Hlaváčová, Jan Přeučil,
Jiří Schwarz, Martin Stropnický,
Břetislav Slováček aj.

Jmenuji se Filip Kovařík. V hájovně jsem prožil dětství... desítky příhod. Ale přece jen jedna z nich mi zvlášť utkvěla v paměti. Tatínek často říkal, že za úplňku se mohou dít nejroztodivnější věci, protože úplněk otvírá lidskou fantazii... na tomhle příběhu bylo zvláštní, že jsem si ho pamatoval jenom já, ostatní nic nevěděli a tvrdili, že jsem si všechno vymyslel ... takže vlastně nevím, jestli se všechno skutečně stalo ...

Ke Kovaříkům do hájovny přijela na víkend dvě děcka manželů Sobotových, Kryštof a Dana. Dům hřmí smíchem a veselím pěti neposedných dětí. Jejich rodiče si dnes večer vyjedou společně do Prahy: hajný Kovařík měl celý den pocit, jakoby ho něco táhlo na Žofín, na místo, kde prožil se svou ženou nejednu krásnou chvíli. A nač tedy znovuoživení vzpomínek odkládat !?

Pět dětí bude večer a valnou část noci samotných v hájovně. Kryštof a prvorozený Kovaříkův syn Milan jsou už velcí /asi 13-14let/, proto jim může lesník Kovařík bez obav svěřit, kam ukládá klíč od loveckých zbraní. Zároveň ví, že složený slib - uzamčených zbraní se nedotknout - je myšlený naprosto vážně. Čtyři dospělí bezstarostně odjíždějí ...

Počáteční tiché přebývání v různých koutech hájovny /všude kolem ani živáčka, nejbližší stavení až v docela dost vzdálené vesničce, les klidně a spokojeně šumí, nedaleký potůček vytváří zdánlivě hlasitou kulisu/ vystřídá dětsky pojatý mejdánek. Hity Michala Davida, limonády, obnošené šaty rodičů a prarodičů coby maškarní kostýmy, rádoby dospělý projev tance.

Najednou, ve stejné chvíli, zhasne světlo i ztichne magnetofon. Pětice dětí také. Naopak se zvýší decibelová úroveň zvukového pozadí. Hukot přechází v pískání, děti si v touze zamezit bolesti tisknou ruce na uši.

První si po opětovném zavládnutí ticha všimne něčeho divného Filip. Klucí, naproti na kopci něco přistálo. Cože to může být ? Dohadují se všichni. Převládají názory, že asi vojáci něco zkouší nebo že lesní hospodářství provádí chemickou ochranu stromů.

Ale divák již ví, o co se jedná. A taky uzná, že pravdu má jako jediný malý Filípek, kterému jeho šestiletá bezelstnost radí vyslovit ten nejnepravděpodobnější nápad : ufouni.

Ano. Na pokyn Všekosmické velké rady je Země mezi objekty, jež má za úkol speciální výprava prozkoumat. Vzít do bakteriologicko-hermetických schránek všemožné vzorky, najít - pokud existuje - lidium a zmizet. Nejdůležitější věc : nikdo z obyvatel Země nesmí nic zpozorovat.

Děti velice záhy vytuší, že se děje něco divného, zvláštního, avšak jediný, kdo si stále připouští to nejfantastičtější vysvětlení, je pořád jen malý Filip. Kryštof by nejraději odemkl "zbrojnici" haj-

ného Kovaříka a s puškou v ruce se vrhl na ... na to, ať je to, co je to. Nefunguje telefon /ač na začátku oslav večera bez rodičů spojení zprostředkovával/, kolem lesa, v němž sousedí místo přistání mimozemšťanů a hájovna, je vytvořena neviditelná, pružná, nalevo napravo nekončící hradba;

v tomto místě sledování TV inscenace mě napadlo, které z děl se SF tématikou vzniklo dříve : zda povídka Vosí hnízdo Jaroslava Veise /ze sbírky Moře času/ nebo Bočkův scénář

děti se proto rozhodnou zjistit důvody a příčiny podivných událostí osobním kontaktem s neznámem. První jde Milan - je nejstarší. Návštěvníci Země ho samozřejmě pozorují. Nejradikálnější z nich chce použít beze stopy ničící zbraň na bázi laseru, velitel výpravy však navrhuje mírumilovné řešení : vyšle jednoho podřízeného, aby se s Milanem setkal. Na cestě tedy proti sobě stojí mimozemšťan a nezletilý pozemšťan. Svítící pohybující se koule v rukou ufouna Milana vystraší natolik, že uteče. Když se svěří se svým zážitkem čtyřem příslušníkům své generace v hájovně, dostoupí Kryštofova touha zkřížit zbraně vrcholu. Jen tak tak mu Milen zabrání nevybrat pušku ze zamčené skříňky. Pro Milena je totiž slib daný otci neporušitelný ani v těch nejtěžších chvílích.

Přesto Kryštof neodchází s holýma rukama; v kuchyni si vezme velký nůž.

Mezitím se ti, kteří chtějí zůstat nezpozorováni a nezjištěni, snaží vymyslet, jak situaci řešit. Psychoanalytik východisko nalezne. Musíme jim vnutit věrohodně vyhlížející představy, využít toho, že lidé mají bujnou fantazii. A zvlášť děti. Musíme proniknout do jejich vědomí a postarat se, aby viděli něco obyčejného, nepřekvapivého. A sugesce je obzvlášť působivá, když hypnotizovanému vnucujeme známé představy.

U Kryštofa se to analytikovi podaří : vyvolá v něm dojem, že na mýtince stojí čtyři mohutné kmeny starých stromů, létající talíř se změní na velký pařez. Cvšem když si chce Kryštof nožem do stromu rýpnout, zjeví se zpod kůry stříbřitě lesklá ruka a Kryštofa plácne. Chlapec, překvapivě neznepokojen, pomalu odejde. A v hájovně nezapomene Milanovi sdělit, že jeho pohádkám svým zjištěním udělal konec. Nic tam není.

Řekl bych, že zde Jaroslav Boček trochu ujel. Vzhledem k neujasněnosti, a také nepoužití, následků plácnutí, měl raději nechat mimozemšťanovu ruku pod kůrou.

Třetí pokus o objektivní zjistění pravdy dopadne nakonec tak, že celá pětice dětí se vydá pohromadě a najednou na místo přistění mimozemšťanů. Čtyři ujasnit si názor, jeden - Filip - návštěvu přivítat chlebem a salámem /sůl se mu zdála příliš obyčejná pro tak slevnostní příležitost/. Děti přivedou mimozemšťany opět do svízelné situace. Řešení "smrt" velitel jednou provždy zamítl, vnucování představ se také stoprocentně neosvědčilo. Cvšem psychoanalytik je přemýšlivý tvor : co představuje pro děti největší autoritu ? Rodiče. Jsme čtyři, jejich rodiče také. Když se nám podařilo dospělým vnutit pocity neodkladné touhy bavit se jako za mlada, proč by se nám nemělo povést s využitím zkušeností zahrát si na rodiče !?!?

Děti jsou velice překvapené, že se na pasece potkávají s mámami a táty. Dospělým nedá příliš práce vymluvit se ze zvědavých dotazů typu "co tu děláte ?", "proč nejste v Praze ?", "neviděli jste tu něco ?" apod. Nic netušící děti odvedou domů a uloží ke spánku. A přece ... Filip je malý chlapec, stále ještě maminčin mazlík. Ruce a rty mámy zná velice dobře, pohlazení a pusu od kohokoliv jiného cítí ma-

cešsky a citelně cize, byť jsou myšleny sebeupřímněji. Do jeho mozku se díky srdci návštěvě z kosmu nepodaří proniknout. Filip neusne. A tak vidí, jak z mýtiny startuje létající talíř, létající vesmírné monstrum. Startuje k jiným světům hledat lidium, záznamové médium, které na Zemi jeho posádka , jinoplanetníci, jak je Filip nazývá, nenešla.

Svádělo mě to napsat : nemám připomínek, hra se mi docela líbila, každý pokus ČST jedině vítám. Ovšem měl bych se vzhledem k tomu, že seznam článků letošního ročníku SR bude mít patřičně dlouhou rubriku "televizní inscenace a pořady", stát daleko kritičtějším a nespokojit se jen s vtipným počítačovým zpracováním hlasu mimozemšťanů, s jejich zpomalenými pohyby, vyjadřujícími zřejmě jiné podmínky života, nebo s jejich poměrně kvalitními maskami. Zcela totiž tentokrát herecky zklamali představitelé dětských rolí /s výjimkou malého Filipa/, nepřesvědčili ani herci dospělí /zřejmě nenašli ve scénáři dostatek prostoru pro své umění/, úplně pak musely u diváka propadnout triky, znázorňující přistání a odlet kosmické lodi /vypadala jako konvice na čaj/. Miloš Bobek, režisér inscenace k problému triků řekl :

"Kosmickou loď navrhl výtvarník Jiří Soukup, který kupříkladu byl také tvůrcem strojů pro výrobu Bambinotů ve známém TV-seriálu. Maketa je vysoká asi 80 centimetrů, váží kolem 20 kilogramů a je celá ze skla /vyrobili ji pro nás ve sklárnách Kavalier/. Uvnitř i na povrchu je plno světýlek, blikátek, vše je ovládáno elektronicky. V raketě jsou dokonce zabudovány i postavičky mimozemšťanů. Přistávání, vznášení i odlétání rakety jsme natáčeli v televizním trikovém studiu a využili jsme také principů černého divadla. Ve zmenšené kopii byl kolem postaven i terén podle původní krajiny, v níž jsme natáčeli v reálu, přírodní prostředí lesa bylo postaveno i pro scény s mimozemšťany,točené ve studiu. Pro spojení rakety se scénami s živými herci jsme použili klíčování. S výsledkem jsem zatím spokojen, trikové scény působí uvěřitelně."

Já, pane Bobek, moc spokojen nejsem. Trikové scény byly dost neuvěřitelné, mohl jste také vysvětlit pojem "klíčování" !!

Standa Čermák

ZAMILOVANÝ ROBOT

Země vzniku: Rumunsko, 1984 - televizní film
uvedla ČST 22.5.1986 v 17.45
Scénář a režie: Ion Popescu-Gopo
Hrají: R.Buznea, G.Constantin, K.Cabanovová

Když jsme před časem v televizním programu objevili rumunský televizní film s lákavým názvem "Zamilovaný robot", upoutal pochopitelně naši redakční pozornost. Po přečtení dalších údajů jsme však opět značně ochladli - "psychologické drama ze současného vysokoškolského prostředí" nás nelákalo. A to způsobilo, že jsme tento pořad pustili z paměti. O to více mne překvapilo, /když jsem náhodou v půlce filmu přišla k televizi a v rámci dokumentaristické věrnosti zbytek shlédla/, že v podstatě lze film do naší sbírky zařadit. O jeho příslušnosti k SF by se sice daly vést polemiky, ale promiňme poněkudnou naivitu a realistická vysvětlení většiny problémů; vždyť už jen kvůli exotické pestrosti bychom měli přimhouřit obě oči - rumunský film , pokud se dobře pamatuji, ve sbírce ještě nemáme!

Režisér tohoto filmu - Ion Popescu-Gopo - není ve své vlasti neznámý. Má na svém kontě kromě mnoha animovaných filmů i několik SF příběhů: Bílý princ, Stupeň k Měsíci a parodii na SF Dr.Faust XY. I ve filmu Zamilovaný robot byla použita Popescova oblíbená technika animace - podstatnou roli hrál ve filmu "robot" /úvozovky jsou na místě, spíše by sem patřilo slovo "loutka"/.Protože nevím o žádné definici, jak má robot vypadat, či z čeho se má skládat, přece jen se mi trošku příčilo jeho pojetí coby dřevěné figuríny, byť i nacpané čipy a mikroprocesory. Navíc mě poněkud dráždila přímo dětská naivita jednajících postav v nesložitých konfliktních situacích.

Zkrátka - novinová zprávička měla do jisté míry pravdu. Jednalo se opravdu spíše o psychologické /leč dětské/ drama než o SF film. Ale uvažujme dále: je možné, aby si vysokoškoláci /byť jednající jako školáci/ sestrojili robota, sice nijaký superstroj, leč přeci jen poměrně dokonalého? No, na tohle si odpovězte sami.

Skupina vysokoškoláků si sestrojila v elektrotechnické laboratoři robota jménem Galax. Byla to vlastně dřevěná loutka, oblečená pro zdání "lidskosti" do lidských šatů. Robot díky snahám programátora Gora získával na dokonalosti. Dokázal se samostatně pohybovat, podle příkazů z terminálu /a zdá se, že i hlasových příkasů/ prováděl jednoduché úkony.

Mariana se pro práci s robotem nadchla. Zůstávala v laboratoři dlouho do večera. Jaký byl její úžas, když na ni jednoho večera robot promluvil - a začal ji vyznávat lásku. Slovy tak básnickými, tak neobvyklými...

Marianě nikdo nevěřil. Robot se před ostatními choval stále stejně. Ale když zůstali sami dva, stávala se z něj opět smutná zamilovaná bytost.

A pak se Galax ztratil. Zanechal pro Marianu vzkaz, že odchází ze strachu, aby nebyl rozebrán a zbaven intelegence. Všichni se pochopitelně rozběhli ho hledat. Našli však jen Gora, který v masce robota chodil po městě, aby je zmátl.

Mezitím se Mariana svěřila se svými problémy svému druhovi - psychiatrovi Sergovi. Ten brzy pochopil, jak se věci mají. Galax neměl dostatek vlastní osobnosti a inteligence, aby jednal samostatně. Vykonával jen příkazy. Příkazy, které programoval Gore. Gore, marně zamilovaný do Mariany.

Mariana nechtěla uvěřit. Pokoušela se tedy najít pravého Galaxe, aby si ověřila Sergovu teorii. A našla ho - na půdě fakulty. Zatímco si prohlížela jeho bezduché tělo loutky, sapadla za ní dvířka. Západka klapla. Mariana zůstala uvězněna. Jak se pokoušela ve zmatku dostat ven, poškodila plynové potrubí.Místnost se zaplnovala plynem.

Serge i Gore hledali Marianu s rostoucími obavami. Díky Galaxovým očím-kamerám ji objevili. Ale nemohli se k ní dostat. Zachránit ji mohli jen s pomocí Galaxa. Gore se překonával. Bleskově řešil složité pokyny, které by umožnily Galaxovi vypořádat se se zámkem dveří.Podařilo se. Neohebné dřevěné prsty, vedené Gorem, zvítězily nad západkou, dveře se otevřely. Z nich vyšel robot s bezvědomou dívkou v náručí.

Gore opět neuspěl. Místo, aby si vysněnou dívku prostřednictvím robota získal, ohrozil ji. Opět ji ztratil - tentokrát definitivně.

/ Starkneat /

ZAJATCI ČASU

Originální název : Prisoners Of The Lost Universe
Země vzniku : USA, 1983
Scénář : T. Marcel, H. Robertson
Režie : T. Marcel
Hrají : Richard Hatch, Kay Lenz, John Saxon aj.

Pobláznělému stroji času samozvaného vědce mají co děkovat elektrikář Dan a reportérka Carrie za to, že byli, bez jakékoliv možnosti ovlivnění událostí, katapultováni časem a prostorem do svérázného universa vzdálené budoucnosti. Vedle lstivých liliputánů, polozombies, opičích lidí a zlidštělých rostlin mají zde ztroskotanci co dělat i s nevraživým vládcem Kleelem, jehož moc v říši na stupni vývoje doby kamenné je založena na ovládání ohromných kyjů.

Kleel najde v nově do říše příchozích zalíbení - a Carrie zajme. Proč, je zcela nasnadě; a jak celý příběh dopadne, také.

Představitel Kleela, John Saxon, si zahrál Sadora ve stejnojmenném filmu Jimmy T. Murakamiho, Richarda Hatche známe jako kapitána Apolla ze série filmů Battlestar Galaktica.

Cinema 8/84

ALIEN II

Originální název : Alien 2 - sulla Terra
Země vzniku : Itálie
Kamera : Silvio Praschetti
Hudba : Oliver Onions
Režie : Ciro Ippolito
Hrají : Belinda Mayne, Robert Barrese, Mark Bodin, Juddy Perrin aj.

Tento film vypráví o návratu kosmické lodě s posádkou na Zemi. Vědci na mateřské planetě tuší již zpočátku nějaké nebezpečí, neboť fonické spojení s astronauty bylo během letu, jakoby nadpřirozenou silou, přerušeno. Přesto - přistání se podaří.

A najednou se na modré planetě množí záhadné události. Jedni umírají násilnou smrtí, jiní beze stopy mizí. Teprve po delším čase přicházejí výzkumní pracovníci na stopu příčinám nevysvětlitelných příhod : neznámý organismus se dostal do lidského těla a chce zničit lidstvo ...

Řekl bych, že tento film dal mnoha lidem, kteří ho shlédli, důvod myslet si, že viděli druhý díl tolik úspěšného a,na rozdíl svého domnělého pokračování,kvalitního Vetřelce.

Cinema 4/82

/podle zahraničních materiálů zpracoval SČ/

TATRACON'86 PROGRAM

Čtvrtek 14.8.1986

08.00 - 16.00 Prezentace
Výstavy : SF film, SF hudba, SF magazíny a zahraniční knihy, SF obrazy a ilustrace, SF humor, knižní stánek
14.00 Nekonečný příběh - film NSR, kino Tatry
16.00 - 18.30 Přesun na místo konání - Čingov
19.00 Večeře
20.35 Zahájení. Kdo je kdo ?

Pátek 15.8.1986

07.00 Budíček, rozcvička spojená s proběhnutím na přistávací plochu, připravenou pro mimozemšťany
08.00 Snídaně
09.15 Přednáška J. Žarnaye "Poválečná slovenská SF"
09.45 Úvaha J. Feketeho
10.45 Sezení se zástupci vydavatelství Smena
13.00 Oběd
14.30 Piknik u cesty - klubový pořad SFK 451°F
16.00 Kvíz - klubový pořad SFK 451°F
16.20 Udělení titulu SFDr
16.30 Šrí Jántra
17.30 Burza a dražba
19.40 Vyhlášení výsledků kvízu
20.00 Překvapení SFK Banská Bystrica
20.24 Přednáška V. Veverky "Hobbiti"
22.30 2001 - film USA, video
00.30 /So/ Transformers - kreslený film USA, video

Sobota 16.8.1986

07.00 Budíček, rozcvička spojená s přivítáním mimozemšťanů na přistávací ploše
08.00 Snídaně
09.30 Celodenní výlet do Slovenského ráje /pro přírody nechtivé video/
18.20 Vyhlášení výsledků soutěže O emblém Castora
19.00 Večeře
20.00 Přednáška V. Veverky "Může počítač zapříčinit třetí světovou válku ?"
21.10 Wargames - film USA, video
23.20 2010 - film USA, video
01.40 /Ne/ Blade Runner - film USA, video

Neděle 17.8.1986

08.00 Snídaně
09.00 a dále Odjezdy, možnost pobytu v SFK Castor, výstavy, hudba, video
19.00 Odchod posledních účastníků Tatracon-u z klubu Castor

Poznámka : /opsáno z oficiálního programu/ Nemůžeme říci "Změna programu vyhrazena". Vždyť člověk nikdy neví. Přejeme vám příjemný pobyt v průběhu celého Tatracon-u, nové přátelství a zážitky.

Poznámka redakce : Program byl sestaven na základě skutečného průběhu Tatracon-u 86. Časy odpovídají skutečnosti s přesností desítek minut.

Znáte to : na něco se těšíte hrozně dlouho dopředu, ale když to přijde a za děsně krátkou dobu pomine, jste většinou zklamáni. Skoro stejně tak nepochopitelný, avšak existující a trvale platný, jev jako ve fyzice hydrostatické paradoxon. Ze zmíněného fyzikálního minizákona odchylka neexistuje; pravidlo "těšiti se zklamání znamená" ovšem sem tam nějaká ta výjimka potvrdí. Alespoň mně se to v polovině srpna 1986 stalo.

Základní charakteristika : - to něco : Tatracon 86
- hrozně dlouho dopředu : doba mezi Parcon-em 86, kde bylo možno se přihlásit, a 14.8., kdy začínal Tatracon
- děsně krátká doba : 4 dny Tatracon-u 86 uběhly opravdu šíleně rychle, přestože organizátoři ze SFK Castor překonaly stávající rekord 3 dní trvání jakékoliv akce-konvence na našem území.

Zklamání se tedy nedostavilo. A to nejenom ze zdvořilosti k sympatickým organizátorům, že se pustili - vlastně jen ve dvou - do tak monstrózní akce, jakou letošní Tatracon bezesporu byl. Hledal jsem dlouho nějaké srovnání, přiblížení slovem, co nejvýstižnější pojmenování. A našel jsem ho - mnoho těch, se kterými jsem o něm diskutoval, mi dali za pravdu : dovolená pro scifisty. Dokonce padl návrh, aby se Tatracon rok od roku o jeden den prodlužoval, až by dosáhl charakteru týdenní rekreace s tématickým programem. V návalu euforie se šlo dokonce až tak daleko, že padla slova o případném patronátu třeba ČKM ... podle mého však by Tatracon rázem ztratil to, co z něj dělá žádoucí a vyhledávanou akci : téměř rodinnou pohodu, krásné prostředí Čingova, přístupnost organizátorů k účastníkům /včetně ochoty na jejich přání měnit program/ atd. atd. atd.

Ať má Parcon jakoukoliv tradici a zdánlivě neotřesitelné postavení v "sekci" konvencí, začíná mu Tatracon konkurovat. Čím ? Svým naprosto odlišným charakterem, jenž určitě v budoucnu způsobí u nemála fanů prohlášení : co já bych se mačkal a nervoval na Parcon-u, když se mohu s téměř těmi samými lidmi /zatím bohužel ne včetně profíků/ a stejně lákavým programem sejít v klidu na Tatracon-u ?!?!

POZNÁMKY K PROGRAMU

VÝSTAVY

Když jsme vešel do největšího sálu prostor užívaných SFK-em Castor, byl jsem tak trochu zklamán. Stejné uspořádání jako vloni /kolem dokola

židle, na nich téměř stejná sestava knih a vázaných SF klenotů, uprostřed blok s tvorbou SF klubů/ - na první pohled nic nového, jakoby se tu celý rok nic nestalo. Ale odcitujme další pořekadlo : neříkej hop, dokud jsi nepřeskočil /nebo : dvakrát měř, jednou řež/, které by nás mělo učit nedělat ukvapené závěry z povrchního zkoumání. Sbírka fanzinů totiž byla doplněna čísly, která do Castora během dvanácti měsíců mezi prvním a druhým Tatracon-em došla. A mě napadlo, že klub, který do Castora svůj fanzín neposílá, se okrádá o možnost prezentovat se svými výsledky, protože jsem neviděl kompletnější sbírku fanzinů k volnému nahlédnutí. Doufám, že organizátoři mohli po skončení -conu konstatovat, že scifisti jsou národ poctivý; nikdo z nich snad nezalitoval, že neprohlížel odjíždějícím scifistům zavazadla. A napadlo mě i jiné věc : proč do budoucna neudělat na Tatracon-u oficiální přehlídku všech fanzinů z Československa; vždyť určitě žádný klub neposílá svůj literární výtvor všem klubům, nikde pak takto ochuzené kluby nemají možnost se s prací svých "konkurentů" seznámit. Stačí jen vyzvat všechny kluby, aby při rozesílání fanzinů jednoznačně upřednostnovaly Castor ...

Ještě větší příležitost ukázat, co kdo v kterém klubu dělá, poskytli Castoráci prostorami v mezipatře "svého" domu na tř. Rudé armády. Instalovali tam sami výstavu z materiálů jim dostupných a navíc snad dvě desítky prázdných polystyrénových tabel /1x1 metr/ pro ty, kdož s sebou něco přivezli. A věřte nebo ne, zaplnily se všechny. Nebudu vyjmenovávat, co bylo na nich k vidění, protože bych mohl někoho urazit, že jsem si na jeho příspěvek k přepestré výstavě nevzpomněl. Proč rovnou urazit ? Protože jsem na tablech nenašel nic, co by nebylo hodno povšimnutí !!!!

ZAHÁJENÍ. KDO JE KDO?

Nic naplat, Castorákům chybí řečník. Snad z rozpaků nad dosud nevysvětleným odchodem z klubu dosavadní řečnické jedničky, Albína Medúze, snad ze strachu či trémy promluvit před dychtivými účastníky, zahájil Mio Butora /Mio je jednak zkomolenínou křestního jména Miro, jednak zkratkou anglického překladu spojení "mistr dokonalé organizace" - sedí to !!/ Tatracon 86. Nehovořil dlouho; předal brzo slovo jednotlivým účastníkům, aby se svým kolegům tatraconákům představili. Je tedy čas na trochu čísel : přijelo 23 žen a dívek, 71 mužů a chlapců; z toho : jeden redaktor Smeny na neděiu /Ján Kamenistý/, dva spisovatelé /Jozef Žarnay, Ján Fekete/, tři zástupci vydavatelství Smena /Hviezdoslav Herman, pí. Smyková a jedna"bezejmenná"/, sedm tzv. divočáků /Liptovský Mikuláš, Murán, Prievidza, Trnava/, zbytek byl zorganizován ve 22 SF klubech.

BUDÍČKY, ROZCVIČKY

Vzhledem k tomu, že jsem po oba dny, kdy bylo možno zúčastnit se těchto bodů programu, vetával až těsně před snídaní, nevím, zda se uskutečnily. Ze stejného důvodu mi nedokázal podat podrobnější informace ani jeden ze dvou hlavních pořadatelů, Peter Dudáš. Mohl mi jen sdělit, že s návštěvou mimozemšťanů se to mělo následujícně : první den se měli účastníci rozcvičky podívat na přistávací plochu /aby se orientovali v terénu/ a druhý den byl účel doběhnutí na stejné místo mnohem důležitější : co kdyby náhodou mimozemšťané chtěli přiletět zrovna v tu sobotu ráno ...

PŘEDNÁŠKY DVOU ZÚČASTNĚNÝCH PROFÍKŮ

Povídání Jozefa Žarnaye o začátcích původní slovenské vědeckofantastické literatury bylo sice zajímavé, svým premiérovým uvedením i pří-

nosné, ale pro příval dat, jmen a názvů naprosto nezachytitelné. A magnetofon nenahrával ...

Úvaha dr. Jána Feketeho byla sice o něco reprodukovatelnější, ale místo inzerovaného námětu "Zdroje a inspirace, poslání a smysl SF" se uvažující zaměřil spíše na svou tvorbu; a to ne proč píše, ale spíše jak /samozřejmě dobře ...!"... osobně považuji svou knihu Romanca o Ehylte za sbírku kvalitních povídek, avšak přijdou ještě lepší..."/. Přesto se v proudu jeho domýšlivých slov našlo pár rozumných myšlenek : "... tvorbou vašich seznamů knih jste daleko vpředu před literárními kritiky i literárními archívy jakéhokoliv stupně..."

"... SF je perfektní pedagogická literatura - vychovává nás k lidskosti, ke krásе, k lásce atd. ..."

"... jedním z nejvážnějších problémů je dostat slovenského ducha do SF; o Johnovi Brownovi napíšu povídku hned, ale o Jánu Haľamovi ne a ne ..."

S E Z E N Í S E S M E N O U

Tatracon-u přálo počasí. Slunce svítilo vytrvale, jemný větřík snižoval teplotu na snesitelné hodnoty. Proč tedy sedět uvnitř ? Ven na trávu ! Mravenci ? Nevadí !

Před posluchače, rozmístěné v širokém půlkruhu na trávě, předstoupil Hviezdoslav Herman, první držitel Ludvíka na Slovensku. Dostal ho za sestavení antologie "10x sci-fi". A kolem práce ve vydavatelství se točila celá beseda s ním. Když přednesl výhledové plány Smeny do roku 1988, mnohým se příslibem kvalitní četby zaleskly oči /román Philipa K. Dicka "Temný obraz", stejný literární útvar Alfréda Bestera "Zničený muž", novely Ursuly le Guinové, Boba Shawa, Waltera Tevise, Jurije Tupycina, Istvána Nématha, díla bří Strugackých, antologie původní slovenské tvorby aj./. Potom pršely otázky, snažící se najít odpověď na různé problémy : - double vydávání knih v češtině a ve slovenštině;

- rentabilita reprezentativních knižních antologií. Z odpovědi pana Hermana vyplynulo, že Smena nebude moci právě z finančních důvodů dlouhodobě pokračovat ve vydávání velice pěkných a vkusných antologií /13x sci-fi, 10x sci-fi, Užaslá krajina/;

- velikost nákladů. Osvědčila by se obdoba Klubu čtenářů Odeonu, protože nakladatel by pak věděl, kolik lidí si knihu SF koupí.

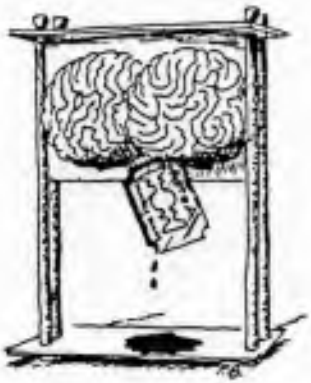
Celkově si skupina tří zástupců vydavatelství Smena /ač proti valné většině účastníků nejméně o půl generace starší/ získala velké sympatie : otevřeností projevu, účastí na všech bodech programu /včetně dosti naléhavé túry/, usměvavými tvářemi, ochotou pomoci SF v našich vydavatelstvích ...

P I K N I K U C E S T Y

Po Parcon-u 85 jsme v redakci svorně prohlašovali, že SF kluby ze Slovenska nás zklamaly, neboť s sebou na největší setkání u nás nic, kromě spousty knih, nepřivezly.

Nejdříve SFK Castor a potom SFK 451°F jakoby nás chtěly přesvědčit, že ráno moudřejší večera. Nejenže Igor Melicherčík z Košic nakreslil plakát, zaobstaral jedno z nejkvalitnějších tabel výstavy SF kreseb, ale, a to hlavně, celý klub košických předvedl, co se dá udělat, když se přemýšlí /o zásluhách castoráků píšeme na jiném místě/.

Podmínky hry "Piknik u cesty" byly jednoduché : její organizátoři coby Stalkeři sestavili pět vědeckých týmů /přibližně stejně početných/ a před ně postavili základní problém. Stalkeři skončili svou činnost

Artefakt č. 8
/loužička pod žiletkou byla červená/

Artefakt č. 1
/provedení zlaté,
delší nohy/

Artefakt č. 2
/provedení šedé,
krátké nohy/

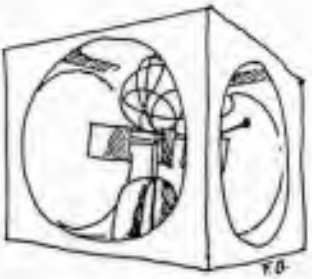
Artefakt č. 4
/předmět byl zlatý,
třpytivě lesklý/

Artefakt č. 5

Artefakt č. 7

Artefakt č. 9

Artefakt č. 11

v Pásmu a uvolnili ze svého držení několik zatím neprozkoumaných předmětů-artefaktů. Úkolem jednotlivých týmů nyní je artefakty prozkoumat, pojmenovat a vysvětlit jejich funkční používání.

S nevídaným zápalem se pustily sestavené týmy do tvůrčí práce. Vzrušené šeptání /to aby konkurenční skupiny neodhalily výsledky výzkumů/ dost často přehlušovaly výbuchy smíchu /cíl hrou pobavit a zabavit, nakonec i prověřit fantazii hráčů, se splnil na 1000%/. Ozývaly se výbuchy smíchu, dokazující, že fani obyčejné zábavy obyčejných smrtelníků využívat schopni jsou.

Pro ilustraci uvádíme verzi výzkumného týmu Praha /P/ a potom podle soudu všech zúčastněných nejlepší zprávu, sestavenou skupinou Kroměříž-Břeclav-Třebíč-České Budějovice /KBTČ/. U ilustrací jednotlivých artefaktů naleznete čísla, shodná s čísly vyzkoumaných názvů a popisů /upozornění : číslování je jiné, než stanovili Stalkeři/.

Verze P : Náš tým svým dlouhodobým výzkumem prokázal, že všechny artefakty tvoří jedinou vývojovou linii určitého problému, který přesvědčivě vysvětluje důvod mimozemské návštěvy na Zemi. Zároveň si dovolujeme prohlásit, že výzkum považujeme za ukončený, jeho výsledky budeme prezentovat v posloupnosti našimi výzkumy prokázané.

Artefakt č.1 : kartáček na zuby v luxusním provedení, získáno přímou těžbou na planetách s humanoidními rasami

Artefakt č.2 : dětské velikost, běžnější komerční model, pouze omezené podmíněné reflexy

Artefakt č.3 : Morissův kompilátor frenetické susceptance /viz A.B.Moriss "Frenetical susceptation on the field of non-human semiděntology", sv.6, díl I./

Artefakt č.4 : zlatá zubní protéza mimozemšťanů ve fázi třetí prenatální konjugace

Artefakt č.5 : zastaralá technická varianta zubního kartáčku na mechanické bázi s prvními biopedestriálními prvky /kvazižívý natahovací motor/

Artefakt č.6 : lžíce Hamounice /plagiát, původně v Pásmu se nevyskytující, zanesený tamtéž senzacechtivým Stalkerem; jde o vynález Járy Cimrmana, jednoho z prvních členů SFK Spectra/

Artefakt č.7 : biologicky aktivní hypertekutá pasta na zubní kartáčky /viz artefakt č.1 a č.2/; chybí víčko, pasta v důsledku kritické vzdálenosti od zubních kartáčků sama vylézá

Artefakt č.8 : vzhledem k tomu, že se jedná o artefakt s lidskou krví, nevíme, k čemu by mohl mimozemským dentistům hodit; další výzkum byl zadán Ústavu pro výzkum srovnávací kanibalistiky

Artefakt č.9 : šestiprostorová tranšpule se sedmiprostorovým přepravním obalem; špatně vystavováno - v trojrozměrném prostoru došlo k záměně obalu za tranšpuli a naopak

Artefakt č.10: relikt prvních pokusů mimozemšťanů o využití druhotných surovin pro výrobu zubních kartáčků

Artefakt č.11: konečná vývojová podoba mimozemských zubů v důsledku nedodržení termínu vyřešení výzkumného úkolu poloprovozní výroby zubních kartáčků v místních podmínkách

Na závěr zbývá poznamenat, že slovní spojení "piknik u cesty" zcela beze zbytku vyjadřuje účel mimozemské návštěvy na Zemi. Jinoplanet-

níci si chtěli v průběhu dlouhé a únavné cesty odpočinout, posilnit se na další, ještě namáhavější část letu. Před jídlem si samozřejmě, dodržujíc zásady bakteriologické očisty, chtěli vyčistit chrup. Pověřili palubní vědecký tým, aby jim k tomu poskytl potřebný materiál. Výzkum se vlekl, vývoj bytostí se ovšem pomalému tempu nepřizpůsobil /což dokazuje artefakt č.11/. A tak byli mimozemšťané nuceni odletět bez posílení.

Verze KBTČ : Souhlasíme s vědeckým týmem z Prahy, že se jedná o soubor vzájemně provázaných předmětů, s jedním jediným posláním a účelem. Ovšem zcela se rozcházíme v pohledu na toto poslání. My tvrdíme : jedná se o soupravu standartního vybavení kabinetu bezpečnostního technika s následujícím vysvětlením jednotlivých funkcí.

Artefakt č.1 : výroční cena kolektivu v oblasti dodržování bezpečnosti práce /dále jen BP/

Artefakt č.2 : cena udělovaná nejlepšímu organismu za úspěchy na poli BP

Artefakt č.3 : používej ochranu rukou

Artefakt č.4 : zákaz používání Crowbodyho keksů

Artefakt č.5 : měřič zakázané práce přesčas

Artefakt č.6 : gynekologická lžíce /pro vybírání potěru/

Artefakt č.7 : názorný příklad porušení BP v mimopracovní době

Artefakt č.8 : zákaz myšlení

Artefakt č.9 : vyplněný záznam o úrazu

Artefakt č.10: lékárnička středního pracovníka

Artefakt č.11: chraň si oči, máš jich jen dva tisíce

Tolik tedy zprávy vědeckých týmů o výzkumu artefaktů z Pásma. Pro úplnost dodejme ještě jedno vysvětlení artefaktu č.3, které přednesl Vladimír Srpoň, zástupce bratislavského týmu, a které bylo všeobecně považováno za nejlepší jednotlivé označení :

Artefakt č.3 : mimozemšťany vystavěný pomník dobyvatelům Pásma

K V I Z

Různě obdovované vtipné bezeslovné obrázky Igora Melicherčíka měly znázorňovat názvy knih. Celkem 10 malůvek, dost skrytě vystihující literární díla. Jen jeden asi uhádli všichni /Einsteinův mozek/, asi pět obrázků nerozluštil nikdo, Bremeno skafandra jen Petr Samohejl ze SFK Ada. A výsledky :

1. místo 536 bodů Peter Huba /2 uhádnuté/
2. místo 511 bodů tandem Ada /4 uhádnuté/
3. místo 379 bodů 3 držitelé

Nejvíce se samozřejmě všichni zúčastnění zasmáli tehdy, kdy autor kreslených vtipů názvy knih dešifroval.

U D Ě L E N Í T I T U L U S F D r

Zcela subjektivní anketu se rozhodli vyhlásit aktivní členové SFK 451° F z Košic. Nádhernou cenu "mozek na nožičkách", kterou vytvořil /znovu a opět/ Igor Melicherčík, bude klub udělovat 2x ročně, na Parcon-u a Tatracon-u, nejsympatičtějšímu /-ší/, nejaktivnějšímu /-ší/

fanovi /-ynce/ z amatérské části fandomu.

Prvním držitelem se stal Mio Butora. Zcela zaslouženě. Jediným konkurentem byl Zdeněk Rampas, který však na Tatracon 86 nepřijel. Myslím si, že není co řešit, neboť na Parcon-u 87 Zdeněk zcela určitě chybět nebude ...

B U R Z A A D R A Ž B A

Celkem se sešlo 285, z toho 59 kusů putovalo do dražby, z toho se jen velice málo nevydražilo. Ceny nešplhaly do závratných výší, nejdráže se ocitli Hobbiti /160,- Kčs/.

V Ý L E T D O S L O V E N S K É H O R Á J E

Na minulém Tatracon-u i mnou velice kritizované akce. Jsme na setkání scifistů, tak proč nejednáme, nedíváme se, neposlouchéme. Do přírody můžeme jindy.

Letos patřila túra Sokolí dolinou mezi dva nosné pilíře konvence; o tom druhém viz dále.

Přišel jsem na důvod : vloni jsem na Tatracon jel po týdenním putování po slovenských hradech a zříceninách, nasycen turistikou až až. V tomto roce byly tatraconské dny první mou dávkou na "dovolovací se" zotavené. Na nadšení z krásné túry se podílelo i celodenní slunné počasí a hlavně - překrásná příroda Slovenského ráje; pokud se neuskuteční vysněný týdenní Tatracon, stejně na týden do tohoto krásného kraje pojedu ...

A tak si troufám prohlásit, že tento netradiční bod programu se stane tradičním pro Tatracon - a také rozhodujícím měřítkem kvality celé akce.

O E M B L É M C A S T O R A

Tato soutěž, pevně s Tatracon-em jako takovým spojená, je zaměřena na mikropovídky. Propozice vyzývaly autory k zaslání povídek s různou SF tématikou v rozsahu 1 řádek až celá jedna strana. Sešlo se jich 25 od 13 autorů /Speciál Pollux je všechny otiskl/. Výsledky byly vyhlášeny ve dvou kategoriích, v obou pak jen první místa, navíc porotou tři vybraní autoři dostali knižní odměnu. Mio Butora při vyhlašování zdůraznil, že narozdíl třeba od soutěže O cenu Karla Čapka je Emblém Castora vyhodnocován zcela amatérskou porotou, a proto jsou výsledky zčásti subjektivizované"neodborným" pohledem.

Kategorii do 18-ti let /podle údajů v Polluxu 2 účastníci soutěže/ vyhrál Filip Škába ze SFK Spectra s povídkou "Člověk, který něco dokázal"; autorovi je 12 /!!!/ let.

Kategorii nad 18 let vyhrála jednovětá povídka "Vode v prášku" /teď jsem trochu na rozpacích, protože mám psát o sobě; a navíc nevím, zda ve 3. či 1. osobě jedn.č./ Standy Čermáka.

P Ř E D N Á Š K A V L Á D I V E V E R K Y

"Může počítač zapříčinit třetí světovou válku ?"

Onen druhý pilíř konvence. Vláda Veverka /mimochodem opět velká osobnost setkání, nejaktivnější účastník, neúnavný řečník, burzista i dražič, stejně zapálený hráč připravených kvizů/ se v 70-ti minutové přednášce zaměřil na osvětlení problémů, spojených s termínem tzv. obranné strategické iniciativy Reaganovy politiky. Máme v redakci od autora přislíbeno, že až bude text přednášky celý na papíře, budeme jednat o jeho uveřejnění.

Výklad jen umocnilo v rámci pořadu uvedení filmu Wargames, který ukazuje, co se může stát, když si počítač, pověřený raketovou obranou země, postaví hlavu ... Také obsah tohoto filmu přineseme v některém z příštích čísel SR.

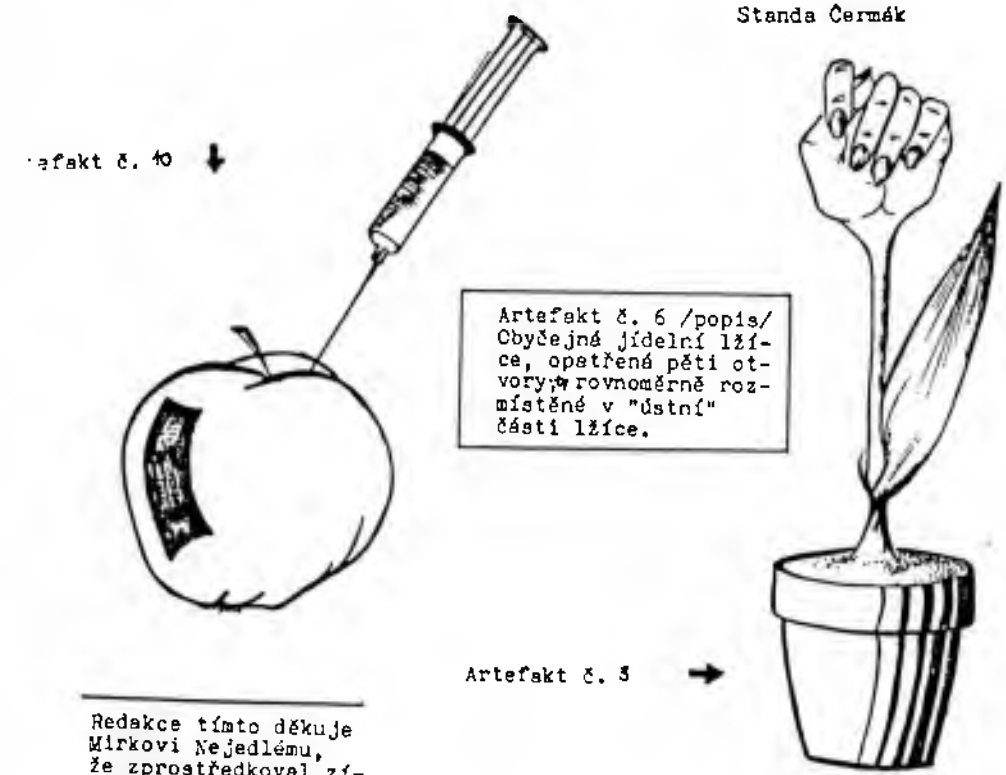
NĚCO NA ZÁVĚR

Dnes /28.8.1986/, kdy píšu tyto řádky, jsem poštou dostal od redaktora Jána Kamenistého pět výtisků Smeny na neděli č.34 ze dne 22.8. . Reportáž "Sci-fi je láska" mě přesvědčila, že SR nebudou první, kdo o letošním Tatracon-u přinese něco informací. Ovšem není hanba být "poražen" tak kvalitním článkem ... Navíc mě trochu inspiroval k závěrečným slovům :

Ján Kamenistý cituje Mia Butoru "... nechceme, aby na Tatracon chodili vždy tí istí ľudia, radi by sme, aby sa aspoň polovina návštevníkov obmenila ...".

Mio, nic ve zlém, ale tohle se vám asi nepovede. Protože ti, co jednou na Tatracon-u byli, udělají všechno pro to, aby na tom příštím, a dalším, a dalším ..., nechyběli. A já budu mezi nimi.

Standa Čermák

Redakce tímto děkuje Mirkovi Nejedlému, že zprostředkoval získání tří kreseb mimozemských artefaktů, dále děkujeme Filipu Bezděkovi, že namaloval šest zbývajících.

Redakce čtenářům

Po klidném a odpočinkovém létu přichází doba na sebe nahuštěných konvencí. V tomto čísle přinášíme obsáhlou reportáž z první z nich - Tatracon-u 86 /chystáme se na SemFanz do Slaného, na Dracon 86 i na tradiční Mínicon. Zároveň jsme rozhodnuti těm z vás, kdož se na uvedené akce z jakýchkoliv důvodů nedostanou, zprostředkovat alespoň slovně jejich atmosféru.

Dnešní číslo ozdobil titulní stranou Petr Sůkeník, uvnitř co do počtu článků převažují televizní pořady. Proto jsme do kartiček zařadili Barbarellu, neboť chystáme monotématický speciál se stejnojmenným /Barbarella/ názvem. Ještě ke kartičkám : doplňte si do kartičky k filmu Ewoks Adventure /SR leden 1986/ autora hudby : Peter Bernstein. Také jsme si v zářijovém čísle udělali tzv. strejčka : kdyby se nám někdy stalo, že bychom nebyli schopni zařadit do čísla neviděný film, do rubriky Redakce čtenářům napíšeme - nevadí, v září 1986 jsme otiskli neviděné filmy DVA.

Hezkou zábavu při čtení SR přeje RSR

OBSAH

Spiderman /Starknest/ 2
Podivná znamení, podivní hosté /Standa Čermák/ 4
Zamilovaný robot /Starknest/ 7
Zajatci času /Standa Čermák/ 8
Alien 2 /Standa Čermák/ 9
Tatracon 86 /Standa Čermák/ 10
Redakce čtenářům /RSR/ 19
Obsah 19
Co se kde šustlo /RSR/ 20

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF.
Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Objednávky zajišťuje výhradně redakce.

Veškerá autorská práva vyhrazena. Výhradně pro vnitřní potřebu.

ZDARMA. Číslo bylo dáno do tisku 31.8.1986. Vyšlo v září 1986.
Náklad 9 výtisků.
Září 1986

© RSR 1986

Co se kde šustlo

Z filmových ateliérů PARNASTAR ETAREA :

Se zaslouženým, očekávaným a zdá se, že budeme moci od příště říkat samozřejmým, úspěchem se setkele srpnová premiéra filmu Star Slammer - i jeho četné reprízy. Zájem diváků není tvůrcům cizí, je pro ně motivací a povzbuzením, připravit další sousto pro tak vděčné a citlivé publikum si berou za svou povinnost. Vše toto je cítit z ohromného projektu, v současné době vznikajícího. Trilogie celovečerních filmů, nazvaná "Zlatý věk říše", bude velkolepě pojatou obrazovou kronikou historie vlády panovníka Taora. Příchod z hvězd /1. díl +Světlo z temnot+/, boj o moc /2.díl +Syn hvězdy+/ a její uchopení /3. díl +Král přichází+/ doplní i neslavný konec slavné říše /samostatný film +Apokelypsa+/.

Režií trilogie byl pověřen Lucas Stork, hlavní roli Taora vytváří zcela neznámý /ale podle Storkových slov vynikající/ Gimeon Freeman, jeho nejdříve soupeře a poté nejbližšího přítele Seana - Rick Anders, životní partnerku Taora Sheillu - Diana van de Roy. Problematický film Apokalypsa /bylo o jeho vzniku mnoho diskuzí, finanční náklady musely být zredukovány, stejně tak zamýšlená promítací doba ze 4 hodin na 2,5 - přesto diváci uvidí, pro Parnastar tak netradiční, dlouhé apokalyptické scény/ režíruje Liam de Paor s nehereckým /!/ obsazením.

Vyjmuto z programu pařížských kin na týden od 23.7. do 29.7.1986

Dostal se nám do našich redakčních "spárů" 198-stránkový kulturní přehled pro město Paříž. Zpočátku vám přecházejí oči, ale když zjistíte, že filmy jsou v přehledu seřazeny nejdříve podle abecedy, potom podle žánru, pak kde je můžete vidět a potom co dávají jednotlivá kina, trochu se zklidníte. A co měli Pařížané v horkém létu možno shlédnout ze žánru SF ? /názvy jsou uváděny v cizojazyčné podobě/

Americký film D.A.R.Y.L., Future Cop, anglického Highlandera, australského Mad Max 2., nové zpracování Upíra z Nosferatu s Klausem Kinskim, sovětský Solaris /řazen do oddílu "fantastický" nikoliv SF/, Blade Runner, Stalker /ten je naopak k nalezení v oddílu SF/, do dramat zařazený americký Brazil, do komedií odstrčeného Sleepera s Woody Allenem, a zřejmě mnoho dalších, zpod francouzských názvů neodhalitelných scifátek.

Cyklus záhad v kinu Kotva

Palác kultury to začal, Kotva dokončila. Nejen cyklus Záhady ve filmu, ale i celé Pražské filmové léto. Není ani tak důležité, jaké filmy v Kotvě běžely, jako samotný fakt, že ÚPF tomuto tématu věnuje takovou /nám všem je jasné, že zaslouženou/ pozornost.

CENTAURI! BETO, ZAVOLEJ DOKTORA!
ZAD... ZADNÝ HUMANOID NEMŮŽE POMOCI. JE TO JEN ŘEŘÍHNUTÍ...!
PROCLIM TĚ, ALEXI, POJĎ ZPÁTKY...!
DOKTORE! CENTAURI! RYCHLE!
A TAK, ALEX PODNIKÁ PODRUHÉ CESTU NA RYLOS NA PALUBĚ STARCARU. NA RYLOSU SE ALE VĚC ZMĚNÍ...
.... ZÁKLADNA ....
CENTAURI! ZÁKLADNA!
CENTAURI!
JEN KLID!
CENTAURI?!?

RYCHLE PŘISKOČILO NĚKOLIK MUŽŮ, KTEŘÍ PŘEŽILI ZUŘŮV ÚTOK, ABY POMOHLI CENTAURIMU JEDNOMU OBLIČEJŮ SR. ALEXOVI POVĚDOMÝ!
GRIG!
JÁ... PŘIVEDL JSEM TI ZPÁTKY TVÉHO STAR... STAR-FIGHTERA GRIGU. PROMIŇ....
TIŠE, CENTAURI, MLČ!!

MÁ USEBE TU ODNĚKUD, ALEXI! JESTLI NE...!
ÚPLNĚ JINÍ CENTAUŘI A TEĎ UŽ BUĎ TICHO!
OPRAVDU? ZNÁM HO DLOUHO...
...JSTE, CENTAURI, MUSÍTE MU TO VŠECHNO. JE TO CELÉ TVOJE!

NEPŘIVEDL JSEM TĚ ZPĚT KVŮLI PENĚZŮM! I KDYŽ... ...I NA DLOUHOU DOBU PŘÍJEMNÉ....
...KDYŽ JSI BOHATÝ!...

POTKÁME SE ZASE NA ONOM SVĚTĚ...

ALE SMUTEK OD NÁS NEMŮŽE ODVRÁTIT NEBEZPEČÍ, ALEXI. NAŠE HRANICE JSOU PŘED ZNEUCTĚNÍM!

TEPRVE TEĎ SI MŮŽE ALEX POŘÁDNĚ PROHLÉDNOUT ŠKODY, KTERÉ NÁPADCHAL NETERESTICKÝ PŘEPAD....
ZUŘŮV ÚTOK NÁS PŘEKVAPIL, ALE ZATÍM NEMÍ NIC ZTRACENO! PŮJDEŠ S NÁMI, ALEXI?!

ANO, ERIGU!
VÝBORNĚ! SKUTEČNOST...
...ŽE SE XVL, STÁLE DOMNÍVÁ, ŽE JSI JEŠTĚ NA ZEMI, MUSÍME PRO SEBE VYUŽÍT JAKO VÝHODU!
ERIG VEDE SVÉHO STAROMÓDNÍHO STARFIGHTERA DO ZÁKOUTÍ ZÁKLADNY, KDE ZŮSTALY NEPORUŠENÉ STROJE...
TO JE MŮJ GUNSTAR!
TVŮJ GUNSTAR - LOĎ VELICE VÝKONNÁ, S NEJVĚTŠÍM DOSAHEM A NEJLEPŠÍMI ZBRANĚMI!
PŘEBÍRÁM NAVIGACI A KONTROLU PROVOZU. SEZNÁM SE S TÍM SYSTÉMEM, ALEXI!
KAŽDÉ STŘETNUTÍ S KO-DANISKÝMI VOJSKY BUDE VIDĚT TADY NA TOM MONITORU!
MÁŠ K DISPOZICI NEJEN LASEROVÉ, ALE I ROTOVNÍKOVÉ BLASTERY!
VŠECHNO PŘESNĚ JAKO V TÉ VIDEOHŘE! AŽ NA TENHLE ČERVENÝ KNOFLÍK!
TO JE DEATH BLOSSOM CONTROLLER! TVOJE POSLEDNÍ ZBRAŇ!

NAŠTĚSTÍ TENHLE LODI DŘÍVĚ DOKONČILI GENERÁLKU, KDYŽ VYLETĚLA ZÁKLADNA DO POVĚTŘÍ!
A OSTATNÍ STAR-FIGHTEŘI?
KDE VLASTNĚ TEĎ JSOU?
NA ZÁKLADNĚ!
JSOU TEDY MRTVÍ?
ASI ANO... ALE ENAD BOJUJÍ V JINÝCH ROZMĚRECH ZA NAŠI DOBROU VĚC!
KO...KOLIK STAR-FIGHTERŮ VLASTNĚ PŘEŽILO?
VČETNĚ TEBE!
JEDEN!